

FIMM ÁR FRÁ BESTU DEILDINI

H71 hevur verið merkt av manshondbólti í 34 ára longu søgu felagsins. Men gongst eftir ætlan, verður hetta broytt um ikki so langa tíð

Jákup Mørk

Hoyvíkin er skjótast vaksandi býur í Føroyum. Fólkatalið fer at nærkast teimum 5.000, og stórir partur av hesum eru barnafamiljur.

Tí er einki forgjört í, at ungdómsdeildin hjá H71 hevur verið í stórum vøkstri í skjótt nógv ár, og seinnu árin hava vit eisini sæð hópini av ungum spælarum fáa sitt gjøgnumbrot á besta mansliðnum hjá felagnum.

Á kvinnusíðuni hevur H71 ikki verið heilt so sjónligt. Í nógv ár var felagið umboðað í næst bestu kvinnudeildini, men seinnu árin hava tær vaksnu ikki spælt handbólt í Hoyvík.

Tað hava yngri genturnar hinvegin. Felagið hevur trý lið í U17 og trý lið í U14. Fyrstu landsliðsspælararnir hava sæð dagsins ljós, og

Neyðugt við breiðum hópi

Venjarar hjá U14-gentunum í Hoyvík eru Jakob Jónsson og Helgi Hoydal. Tað eru liðin gott og væl 16 ár, síðani is-

lendski bóltsnillingurin kom til Føroya, har hann var partur av liðnum hjá Kyndli. Sum spælari og venjari hevur hann fleiri ferðir verið við til at vinna bæði meistaraheitið og steypakappingina, men hann er skjótur at ásanna, at avbjóðingin í Hoyvík er av heilt øðrum slag.

– Tað var kanska eitt sindur av tilvild, at eg gjørdist venjari hjá hesum árganginum. Eg havi sjálvur eina dóttur á liðnum, og í vár stóð eg bráðliga uttan venjara-starv. Eg játtaði at taka eina hond í við venjingunum hjá b- og c-liðnum, og so endaði tað bara við, at eg gjørdist venjari fyri allan árgangin. Og tað er ein stórir fyri-

Nógv verður lagt fyr í Hoyvíkarhøllini, tá genturnar venja. Vónin er, at handbóltur í fremstu røð ikki er alt ov nógv ár frammi í tíðini

Mynd: Álvur Haraldsen

munur, at eg eisini havi Helga við í hesum.

– Men tað er avgjørt eisini ein spennandi avbjóðing. Kvinnuhondbólturinn hevur ikki tær stóru traditiórnar í Hoyvík, men verður rætt borið at, so kunnu vit væl spæla við í bestu deildini um eini fimm ár. Tekur tú hendan árgangin og U17-árgangin, so hava vit seks lið, og klára vit at halda hesar til, so hevur felagið eitt breitt grundarlag fyri kvinnuhondbóltinum til ta tíð.

Tað skilst á øllum brøgdum, at Jakob er eldhugaður í síni venjing av gentunum. Ikki minst leggur hann stóran dent á, at talan er um ein hóp – ikki um a-, b- og c-lið.

– Tað var skipað soleiðis, at a-liðið var eitt sindur fyri seg, men hetta broytti eg alt fyri eitt. Og tað hevur sínar orsøkir.

– Tað er neyðugt við einum breiðum grundarlag, um

vit skulu gera okkum vónir um eitt lið í bestu kvinnudeildini um ikki so nógv ár. Tað vil altíð vera fráfali av ymsum orsøkum, og tí mugu vit skapa breiðasta møguliga grundarlagið.

– Hartil visir tað seg ofta, at tað ikki eru tey stóru talentini, sum koma allan vegin á mál. Heldur eru tað tey næstbestu, tí hesi mugu alla tíðina stríðast nógv meira fyri sínum úrslitum, staðfestir Jakob.

Vil geva tað besta

Royndirnar hevur Jakob í ólukkumát, og tað sæst á øllum brøgdum, at hetta eru royndir, sum hann fegin vil føra víðari til genturnar, sum hann nú venur.

– Eg royni bara at geva teimum alt tað besta, sum eg havi lært innan handbóltin. Sjálvandi er tað ymiskt, hvussu tú kanst venja, um tað er oddalið í bestu mansdeildini ella eitt gentulið í

